

על בנין בית-הספר ושלא ניתן לו שם לפגוש את שררהביטחון או הרמטכ"ל. אמר הרלי: "במעלות כולם שאלו אותי אם יש לי מילת צופן. אבל אני הבהרתי להם שמילת הצופן תועבר רק אחרי שהאסירים יגיעו לדמשק. לא היה יכולה להיות בידי כלי שמילת צופן שהגעתי למעלות. חשבתי שבכל זאת צריך לעשות משהו. הצעתי לתת-אלוף משה לוי, אותו ראיתי, לומר לפלסטנינים שאנחנו באימי. הצעתי שאקים מגע ישיר עימם ואמרו לי שאין צורך... אז התחילה האש". הרלי אמר למעשה כי טענתה של ממשלת-ישראל כאילו היה צריך לקבל מילת צופן לשם ניהול מגעים עם החבלנים, מבלי שישאר תשחרר אסירים, אינה טענת אמת. למחרת היום נקרא שגריר צרפת אל שרהחוף אבא אבן שנוף בו בועם על הפרכת הגירסה הישראלית. הרלי הסתייג מהפרשנות שהיתלוותה בעתונים להצהרתו, אך לא חזר בו מדבריו.

"לא להיכנע!"

ד יחיד שאמר את האמת היה האיש שנושא באחריות הגדולה ביותר ל-טרנדית במעלות: שרהביטחון משה דיין. אמר דיין, לאחר מעשה, כאשר הוררים השכילים קברו את ילדיהם: "הדבר הקרוב הוא לא להיכנע לסחטנות ולהרוג במחבלים... בחשבוני ההיסטורי שלנו עם המחבלים, אסור שיגיע מצב שהם יקבלו את מבוקשם ויציאו חיים. אינני מצטרף שהאירוע נגמר בלי שהמחבלים שוחררו. הם קיבלו הרוגים ולא קיבלו מה שרצו לקבל. אולי זאת הדרך, וייתכן שאותם קורבנות שסבלנו אנחנו, יצילו מאות ילדים אחרים."

צריך לקרוא את הדברים שאמר דיין שוב כדי לתפוס את המשמעות הנוראה שלהם. רק אדם נטול כל רגש וכל הנרעה לחיי-אדם, יכול להתבטא כן. צורה צינית כלי-כך, להפוך את אי-הכניעה לסחטנות לערך מודש, העדיף על חייהם של התלמידים. בדיעבד יש בדבריה אלה שאמר דיין כדי להסביר את הקלות בה קיבל דיין את ההחלטה להמר על פעולה צבאית העלולה לסכן חייהם התלמידים. זוהי צורת מחשבה מזעזעת ודו-דנית. היא שקוממה נגד משה דיין וממשלת-ישראל את תושבי מע"ק לות וצפת, שהטיחו בפני דיין את השארה בתמיכה בנתנת: "מה היה מדובר בתלמודי בתי-ספר מצה"ה, רחמיה, או צפון תל-אביב, האם גם אז היה נוטל על עצמו להמר על חייהם של התלמידים?"

דחליל מקודש

ר האי וראוי לבדוק פעם נקודה זו של כניעה לעולם לסחטנות, כדי לא ליצור דחליל מקודש חדש.

אין ספק שכעיקרון מוסרי פסולה כל נגיעה לסחטנות. גם מבחינה מעשית נכוד: ה-הטענה שבכל כניעה כזאת מעודדת געשי-סחיתה נוספים. איש אינו חולק על ד: ישנה רק הסתייגות אחת: הכל טוב יפה, לאי אדם מן מחוקן הסחטן בידו ורל חיי אדם. כרגע שהסחטן מחזיק בידו, לפי הביטוי הצברי, את הנסחטן בביציים, נוצר מצב של חוסר ברירה. צריך למנוע שסחטנים וחבלנים יגיעו מצבי סחיתה כאלה. אם אותה מידה של חושות החלטה שגילה דיין שלא להי-נע לחבלנים, היתה מתגלית גם בהפ-ולת כוחות הביטחון כדי למנוע מהם השתלט על טיול בית-ספר, לא היה צו-רן כלל לשקול כניעה כלשהיא. אבל ונע בו הגיעו חבלנים למצב שבו אין ל עמדת מיקוח עימם, חובה להעדיף צלת חיי אדם, ובמיוחד אם אלה חיי לדים, על כל שיקול אחר.

כל מדינות העולם עושות כך. אין זה שום שכל המדינות הן פחדניות ורק שראל אמיצה ומוכנה להקריב. זהו ש-ול הגיוני הנעשה תוך חשבון קר והע-פת חיי אדם.

נקודה נוספת היא שאי-הכניעה לסח-נות טרוריסטית לא הוכיחה את עצמה. עובדה שישאר לא נכנעה עד כה ל-ביצות הטרוריסטים ולא שייחרה (לור) יא מיקרה אחת, של חטיפת מטוס אל-על אלג'יר) חבלנים תמורת בני-ערובה, לא נעה מאנשי אירגוני הטרור לחזור ולת-עם בני-ערובה. לחזור ולנסות לאלץ את וראל להיכנע לתביעותיהם.

ספק אם מה שאירע במעלות, ימנע מצעו הניהוג דומים של החבלנים בעתיד.

אתה והלידה

אתה תשלם את ההפסד

מנכ"ל שפירא הפרט ישלם בשביל כלל

מיפעל-טכסטיל בית-שאן שוב גורף הפסדי מיליונים בגלל הנהול הכושל. תפוקת המיפעל ירדה 14% טון חוטים ליום, 8-11 טון חוטים — כמות שאינה מכסה את הוצאות ההפעלה.

ההפסדים הנוכחיים צריכים להדאיג במיוחד את בעלי המפעל, חברת כלל. שכן, עוד לפני כמה חודשים, היתה כלל רק מפעלה את המיפעל, ואילו הפסדי העבר נזקפו לחובת הממשלה. לפני שני הנים החל לנהל את המפעל **ליווא ויסר**, שהעמידו על רגליו. אולם לאחר שלא מצא שפה משותפת עם האחראי של תעשיית הטכסטיל בכלל, **בן-ציון שפירא**, עבר ויסר ללבידו בבעלותו ונהל שם הצלחה מפליאה. הפסדי המיפעל לפני בואו של ויסר נבעו בעיקר מהסכמי המכירות שחתם בן-ציון שפירא עם חברה אמריקנית גדולה, יונייטד מרצינט. הוא מכר להם את תוצרת המפעל במחירי-הפסד, ואילו חברות אחרות, כמו סיבי דימונה, סירבו באותה עת למכור במחירי רים אלה. באותו זמן שהו בתו של שפירא ובעלה בארה"ב. החתן עבד בחברת יונייטד מרצינט בניו-יורק, ומאות הדור לרים שקיבל מהם מדי-חודש עזרו לו לסיים את לימודיו בארה"ב.

היחסים ההדדיים בין שפירא לחברה שקנתה את תוצרת מיפעל, נמשכו. כאשר פרש שפירא מניהול המפעלים, התמנה להיות נציג יונייטד מרצינט בישראל. את ההפסדים שניהולו הכושל של שפירא גרם בבית-שאן, מכסים משלמי המיסים: כלל קנתה ממדינת-ישראל את המיפעל, והבעלות המלאה עליו, לפני כשהו בסכום של 620 אלף לירות, שהם פחות ממחצית הערך הנקוב של המניות, כדי לפצות אותו כלל על לקיחת המיפעל, החייב כ-60 מיליון לירות לממשלה בגין הפסדים והצטברות חובות, נתינת הממשלה לכלל 20 מיליון לירות בריבית של 4% ללא הצמדה (!) וכן מחקה 5.5 מיליון

הצלחה

לאלפא

סוד

מישפחת **אילין**, יבואנית מכוניות האלפא, שבעת-רצון. הלהיט האחרון, אלפא-סוד, נמכר כלחמניות טריות במחיר של 30,900 לירות המכונית. בחודש מארס לבדו נמכרו 151 מכוניות אלפא-סוד, ונראה כי בשנת 1974 תימכרנה כ-2000 מכוניות כאלו. מקווים למכור גם 300 מכוניות אלפא רומיאו מזגמים אחרים. המתחרה של אלפא רומיאו, רמיאו-אלג'ר, יבואן הלאנציה, מסיים כעת משא-ומתן על יבוא מכונית האוטו-ביאנקי, המקבילה למיני-מינוור הבריטית.

צרות

לאורה בהרב

הנהלת מישרד-התיירות לא ראתה בעין יפה את מינויה של **אורה בהרב** כמנהלת מלון המיגדל במקום המנכ"ל הקודם, **יורם גורדון**. אורה בהרב היתה שנים רבות מוכירתו האישית של

מנהלת בהרב מיגדל באוויר

מנכ"ל מיגדל שלום ובעל מלון המיגדל, המיליונר **מרדכי מאיר**. לפני כמה חודשים מינה אותה מאיר במקום גורדון, אולם מישרד-התיירות תובע, כי לפחות לאחד מאנשי הנהלת כל מלון שהוא, תהיה תעודת-היסמכה ממשלתית.

לאורה אין תעודה כזו, וגם לסגנה לא היתה. בעיקבות מיכתב חרף של מישרד-התיירות נלקח מנהל רשמי למלון, בעל תעודת-היסמכה, שמו **יורם ויסבראן**.

קשיים בגיוס

כספים לישראל

ממשלת ישראל ומוסדות כספיים נת-קלים בקשיים גדולים והולכים בקבלת הלוואות לישראל או למוסדות הקשורים בה. לאחרונה היה צורך בהקמת קוני טורציום של כל הבנקים הגדולים, כדי לקבל הלוואה של 36 מיליון דולר למוסד ממשלתי איתן. בעבר לא נתגלו חששות, מאלה בשוקי הכספים הבינלאומיים, מפני מתן הלוואות לישראל.

סולחה בבינלאומי

חילוקי-הדיעות בין בעלי-המניות של הבנק הבינלאומי הראשון יושבו על הצד הטוב ביותר. מקורות מהימנים מסרו כי המסויקים בארה"ב, המחזיקים ברוב המניות, הביעו אי-שביעות-רצון מן התוב-צאות העסקיות של השנה שחלפה, שלא ענו על ציפיותיהם, אולם בימים האחרונים ניסו קיבלו הסברים מניחים את הדעת ממנכ"ל הבנק, **דויד גולן**. גולן עצמו הכחיש כי אירעו בכלל אי-הבנות כלשהן.

הסתבכות שטרן

ופאן לון

ככל שהדבר יראה מנוח, הסתבכות קונצרו הנכסים של **ויליאם שטרן** (וילשאר) באנגליה, תעזור לפאן-לון, חברת-הבנייה שלו בישראל. פאן-לון קיבלה מנופים ישראלים, בערבו-מיליון לירות, 100 מיליון לירות של שטרן באנגליה. פאן-יות של חברות של שטרן באנגליה.

בעד שטרן בגון?

לון משלמת ריבית גבוהה על ערבויות אלו. עתה צפוי כי נותני הערבויות יממשו אותן בחו"ל, יעבירו את הסכום שחילוו לפאן-לון, 100 מיליון לירות אליהם, לישראל.

כתוצאה מכך צפויה מהלומה קשה לשטרן, שספק אם יוכל לעמוד בה ב-אנגליה. על פאן-לון, לעומת זאת, יקל הדיבר, שכן יקטין את הוצאות הערבויות שהיא משלמת כיום. שטרן הוא קרוב-מישפחה של איל-הבנקאות **טיבור רוזנבאום** משווייץ, בעל הבנק הבינלאומי לאשראי בז'נווה. שניהם שרובי-מישפחה של מנהיג ח-מנכ"ל, **יצחק רפאל**.

השגריר התערב, הבשר אושר

התערבות של שגריר ארגנטינה בישראל אצל ראשי מישרד-המיסחר-והתעשייה, גרמה לביטול החלטה קודמת על איסור יבוא 40 טון כבש קפוא, שנשחט שם. הסיבה לאיסור: רישיון-הייבוא התיר להביא רק כבש מפטגוניה, הנקנייה ממחלות, ואילו הכבש האמור נשחט ליד בואנוס-אייירס. הכבש נפסל לאחר שמומחה מיוחד של מישרד-החקלאות טס לארגנטינה לבדוק את הכבש, וחזרה לא להביאו ארצה. עתה, לאחר התערבות השגריר, שינתה הממשלה את עמדתה לגבי חכמות שכבר נשחטה.

בחודשים הקרובים יוכלו אזרחי ישראל לאכול לראשונה פילה-בקלה מארגנ-טינה. חברת אטלנטיק תייבא 400 טון, וכמות דומה יביאו החברה לקירור ואספקה, והסוחר **שמואל נייזר**. המחיר המשולם בארגנטינה הוא 760 דולר לטונה, מחיר נמוך בהרבה ממחיר הפילה הסקנדינבי.

כמות נוספת של 150 טון בקלה יביא **עזריאל עינב**. עינב פתח בימים אלה במיבצע של הוצלת מחירים בשיטות רישות השיווק ותוא מוכר לצרכנים כבד, לשון ומוח קפואים במחירי הקרן. המיבצע מעורר תרעומת רבה אצל הניבואנים האחרים, שייאלצו גם הם להויד מחירים, למרות שהם קנו את הבשר במחירים יקרים יותר. מעריכים כי ההפסד הצפוי ליבואני הכבד הקפוא מצפון-אפריקה, כתוצאה מחוזרת המחירים הללו, יגיע עד ל-3 מיליון לירות.